

ברלין - התחלות

עֲכָשׁוּ הִיא שׁוֹמֵעַת אוֹתִי
שׁוֹאָה.

גְּדוּלָּה.

עֲגָלָה.

שְׁחוּרָה.

פּוֹקֶחַת עָלַי עֵין צְהָבָה

מוֹל פְּנֵי

עַל גְּבִי עוֹרִי

טֶרְפָּה אֶת נַפְשִׁי

וְרָצִיתִי לְשִׁמְעַי יָם

הִיִּיתִי שְׁמַחָה לוֹמֵר

הִנֵּה: אֲנִי מִצְטַעֶרֶת שֶׁהִגְעֵנוּ

אוֹלַי זֶה הִיָּה מִכְתוּב

חֲקוּק בְּפָרְגוֹד

רְקוּם עַל בְּגָדֵי הַיְלָדִים

וּפְתָאוּם הִיָּה הַגֶּשֶׁם

וְגַם הַקּוֹר הַקָּפִיא

וְכָל כֶּךָ רָצִיתִי לְחֹזֵר

לְמִרוֹת שְׁפָכָר קֶצֶת רָצִיתִי לְלַכֵּת

וְרָצִיתִי שִׁיְהִיָּה לִי חֵם

אוּ מִהֲבִיל

אוּ מִלֵּה אַחֲרֵת שֶׁל חֲזָאִים

הַבִּיאוּ לִי עֲתִיד דְּחוּס

הֲרֹאשׁ אֲבֹד אֶת הַרְכוּ אֵלַי

עֲכָשׁוּ כָּל הָאִיבָרִים פְּשוּטִים

אינ אסתר

אֵלֶּה דְּכָרִים שְׂאִין אֲנִי מִגְּדַת לָךְ

וְאִין אַתָּה רִשְׁאֵי לְהַרְהֵר אַחֲרֵיהֶם

אִם תִּדְבֹר אֵלַי בְּעֵבְרִית אֶתְּלֶה עֵינַי בְּדַמוֹת צְפוּר מְצַפְצֶפֶת

שְׂיֵשׁ לָהּ צוּרַת אָדָם

כְּשֶׁאֲבוּא אֲנִיחַ אֶת הַמִּפְתָּחוֹת עַל הַסֶּפֶה

אוֹלַי תִּתְעַצֵּב עַל רְפוּד הָעוֹר שֶׁנִּשְׁרָט לָךְ

וְעַל סִמְנִים מוֹזְרִים בְּבֶשֶׁר

אוֹתָהּ צְפוּר מְצַפְצֶפֶת שׁוֹב עוֹבְרַת מֵעַל שְׁעָרוֹת רֹאשִׁי

הַפַּעַם בְּלִהְקַת חֲבֵרוֹתֶיהָ הַמְצוּנָחוֹת

כָּל מַחְשְׁבוֹתַי נֶאֱכָלוּ

גַּם כִּכָּה הַחֲלוֹן לֹא הוֹתִיר דְּכָר

גַּם כִּכָּה הַכֵּל הַסֵּתֶדֶר בְּשׁוּרוֹת

נִקְשׁוֹת. בְּמִצְעַד הָעוֹלָה

אֶל מִסְדְּרוֹן מִדְּרָגוֹת

שֶׁפִּתְחוּ גְבוּהַ מִבֵּיתִי

וְקִצְחוּ אֵינּוּ נֶאֱחָזוּ